

Csáky Imre

(1672-1732)

Csáky Imre, gróf, körösszegi és adorjáni (Szepesvár, 1672. okt. 28. – Nagyvárad, 1732. aug. 28.) kalocsai érsek, Csáky Miklós József esztergomi érsek (1747-1751 között kalocsai érsek) bátyja. 1710. jún. 1.-től egyszerre több megbízást kapott. **I. József király kinevezte kalocsai érseknek**, az egri püspökség adminisztrátorának, pozsonyi prépostnak, Heves- és Külső Szolnok, valamint Bács vármegye főispánjának. Az újabb egyházi megbízatásai mellett továbbra is megtartotta a váradi püspökséget is, amelynek már megkezdte az újjászervezését. Támogatta a ferenceseket, jezsuitákat, premonstreieket és a pálosokat. Debrecenben letelepítette a piaristákat és fölépítette a Szent Anna templomot. Tíz új plébániát szervezett, a görög katolikusoknak iskolát nyitott. 1717. júl. 12-én III. Károly király javaslatára XI. Kelemen pápa bíborossá nevezte ki. Pozsonyba költözött, ahol préposti lakot épített. Udvartartásában a magyar nyelvet használták, hivatalos levelezését is magyar nyelven folytatta. Kedvelte és támogatta a művészeteket. 1720-ban 62 képből álló képtárat vásárolt. 1721 tavaszán részt vett egyik öccsével, Péterrel a pápaválasztási konklávén, ahol néhány szavazatot kapott. A Habsburgok nőági örökösödésének szószólója volt. 1723-ban kinevezték szentgotthárdi apátnak, majd a helytartótanács tanácsosának, a következő évben pedig a hétszemélyes tábla bírójának, továbbá Szepes és Bihar vármegyék főispánjának. Halála után a debreceni Szent Anna templomban temették el.

Annak ellenére, hogy kalocsai érsekként nem tartózkodott Kalocsán, jelentős érdemei voltak abban, hogy Kalocsán és környékén, a hosszú háborús évtizedek után létrejöttek a további fejlődést biztosító viszonyok. 1713. jan. 15-én a várossal kötött szerződésben rendezte a várossal a földesúri jogviszonyt. A szerződés intézkedett a jobbágyság által teljesítendő terhekről, a robot pénzügyi megválthatóságáról, a városiasodás és a vagyonbiztonságot célzó intézkedések bevezetéséről. 1717-ben engedélyt adott 30 magyar és szlovák (tót) családnak, hogy Miske pusztára (1724-től Miske község) települjenek. 1720-ban Uszódra, Ordasra és Géderlakra (Lak) katolikusokat telepített és megszervezte a plébániákat. 1722-ben Hajósra érkezett az a 25 német család, akiket Svábföldről toborzott az elnéptelenedett érseki birtokok betelepítésére. Az 1720-as évtizedben a város visszakapta a középkorban megszerzett, de a török hódoltság idején elveszített mezővárosi kiváltságokat. Ismét vásárokat tarthatott, 1720-tól évi három napot, 1731-től évi négy napot. Megalakult és megerősödött a városi önkormányzat. 1721-ben megkezdődött az anyakönyvezés a városi plébánián. Csáky érsek a Széchenyi Pál érsek által emeltetett vár körüli töltéseket megerősítette, és gyeptéglákkal borítottatta be. Létrehozta az érsekség központjának alapjait a mai Szentsarok városrészben.